

ת"פ 24650/09/22 - מדינת ישראל נגד תומר עסל, ויטלי גורדין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 24650-09-22 מדינת ישראל נ' עסל(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. תומר עסל

2. ויטלי גורדין (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד מיכאל יפרח מפרקליטות מחוז חיפה-פלילי

בשם נאשם 1: עו"ד דן גלעד - סנגוריה ציבורית

בשם נאשם 2: עו"ד ליאונד פרחובניק - סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. שני הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים במסגרת הסדר שלא כלל הסדר לעניין העונש בעבירות הבאות:

אישום ראשון: חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (נאשם 1 בלבד); חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (סיוע) לפי סעיף 333 + 335(א)(1) + 31 לחוק העונשין (נאשם 2 בלבד).

אישום שני: החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"); החזקת כלים, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים.

2. על רקע הסדר דיוני שהוצג בין הצדדים, הופרד האישום השני מהמשפט שמתנהל בתיק זה והועבר לבית משפט השלום.

3. על המתואר בעובדות האישום הראשון, במועד הרלוונטי התגורר נאשם 1 בדירה הסמוכה לשוק תלפיות בחיפה. הנאשם 2 חי כדר רחוב ונהג להסתובב באזור השוק. בין המתלון לבין נאשם 1 אין היכרות מוקדמת, כאשר בינו לבין נאשם 2 הייתה קיימת היכרות שטחית. ביום 24.8.22 בסמוך לשעה 10:50, בסמוך לרח' החלוץ 59, פרצה קטטה בין המתלון לנאשם 2 שבמהלכה הנאשם 2 נפגע מהמתלון בפניו. לאחר הקטטה הנאשם 2 הלך לבקש עזרה מנאשם 1 ואז יצאו השניים מדירת הנאשם 1 לכיוון השוק לאתר את המתלון ולפגוע בו. בסמוך לשעה 11:15 התקרבו לפינה צדדית הסמוכה לרח' יחיאל 5, שם זיהה הנאשם 2 את המתלון, התקרב אליו וכיוון אותו לאותה פינה. נאשם 2 סימן בידו לנאשם 1 לכיוון המתלון ובהתאם לסימונו צעד נאשם 1 לכיוון המתלון. נאשם 1 דקר את המתלון באמצעות כלי חד שתי דקירות בחזה, דקירה במותן ודקירה בישבן בסיועו של נאשם 2 שעמד מטרים בודדים מן המקום. נגרמו למתלון שתי חבלות בבית החזה, חבלה במותן ובישבן. המתלון פונה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים שם נסגרו החבלות באמצעות סיכות ובהמשך בשל הידרדרות במצבו הועבר לטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם והוחדר נקז חזה.

טענות המדינה לעניין העונש

4. נטען שלחובתו של הנאשם 1 עבר פלילי מכביד.
5. נטען שמדובר בנאשמים שפעלו בצוותא חדא ותוך הפעלת אלימות קשה כלפי המתלון בטבורה של עיר ללא מורא או פחד, הכל על רקע אירוע אלימות מקדמי בין הנאשם 2 למתלון. הנאשם 2 יזם את הפניה לנאשם 1 והשניים חברו במטרה לאתר את המתלון בכוונה לפגוע בו ואכן עשו זאת.
6. נטען שבתי המשפט חזרו והדגישו את הצורך בענישה מרתיעה על מנת לעקור את תופעת האלימות ותת תרבות הסכין (בש"פ 2453/05 ח'טיב נ' מדינת ישראל; ע"פ 6720/04 מדינת ישראל נ' זחאיקה).
7. נטען שבמקרה דנן נפגעו הערכים החברתיים המוגנים של קדושת חיי אדם.
8. ביחס לחלקם של הנאשמים באירוע, נטען שנאשם 2 יזם את התקיפה והזמין את נאשם 1 ואילו נאשם 1, בהכוונת נאשם 2, היה זה שדקר בפועל את המתלון 4 פעמים. נטען לקיום תכנון בהתייחס לאירוע השני לאחר האירוע המקדים. נטען שלמתלון נגרם נזק משמעותי - חבלות חמורות ברך חומרה גבוהה אשר הצריכו אשפוז למשך מספר ימים. נטען שהיה צפוי להיגרם נזק אף יותר קשה מפאת הדקירות בבית החזה.
9. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, אוזכרו המקרים הבאים:

- ת"פ 15978-12-19 מדינת ישראל נ' טרבלסי (19.11.20); הנאשם שם הורשע על פי הודאתו בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות, כאשר התפתחה קטטה במהלכה המתלוננים ריססו את

הנאשם עם גז פלפל ובתגובה הוא דקר שניים מהם וגרם להם חבלות חמורות ואף נפגע בעצמו. נקבע מתחם ענישה שבין 2.5 עד 5 שנות מאסר והוטלו 3.5 שנות מאסר בפועל. ערעור על גזר הדין נדחה לאחר שהנאשם חזר בו מערעורו בהמלצת בית המשפט העליון (ע"פ 58/21).

- ע"פ 8381/17 **מדינת ישראל נ' איכילוב** (24.4.18); נאשם שהורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות עקב כך שדקר את המתלונן וגרם לו חבלות חמורות בעינו ובאזור הפנים. הערכה הדיונית קבעה מתחם הנע בין 18-40 חודשי מאסר ובפועל הוטלו עליו 22 חודשי מאסר בפועל. בבית המשפט העליון התקבל ערעור המדינה על קולת העונש ונדחה ערעור הנאשם, והעונש הוחמר ל-34 חודשי מאסר.

- ע"פ 6971/13 **אושר עמרן נ' מדינת ישראל** (23.9.14); במקרה זה דובר בנאשמים שהורשעו בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע (כאשר נאשם 1 הורשע גם בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית). הנאשמים תקפו את המתלונן באמצעות סכינים, אגרופים ובעיטות וגרמו לו לנקב במעי הדק. הערכה הדיונית קבעה מתחם עונש הולם הנע בין 18 חודשים ל-4 שנים, והטילה על הנאשמים עונשי מאסר לתקופות של 34, 40 ו-43 חודשי מאסר בפועל, כל נאשם על פי חלקו באירוע. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה כשנקבע שמדובר במתחם ענישה סביר והולם בנסיבות.

- ע"פ 935/14 **איגור אוסטרוביץ' נ' מדינת ישראל** (30.11.14); דובר בנאשם שהורשע בביצוע חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בגין אירוע במהלכו בעקבות דין ודברים בינו לבין המתלונן על רקע שתיית משקאות אלכוהוליים, הנאשם שלף שני סכיני מטבח וגרם למתלונן חתך ביד ובכתף שמאל. המתלונן ניסה לברוח אך הנאשם דקר אותו שוב דקירה עמוקה בשכם. הנאשם הודה ללא ניהול הוכחות והיה בעל הרשעות קודמות. הערכה הדיונית קבעה מתחם שבין 3.5 - 5 שנות מאסר בפועל והטיל 50 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה תוך שנקבע שמדובר במתחם ענישה הולם ושאין מקום להתערב בענישה שהוטלו בתוכו.

- ע"פ 8254/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.8.20); נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפה סתם, החזקת סכין שלא כדין ואיומים. באותו מקרה הנאשם תקף את המתלונן באמצעות כלי מברזל ובהמשך הוסיף ותקף את שני אחיו הקטנים של המתלונן, ולאחר מכן דקר את המתלונן באמצעות סכין במספר מקומות בגופו וגרם לו חבלות חמורות. נקבע מתחם שבין 4 - 7 שנות מאסר ונגזרו על הנאשם 4.5 שנות מאסר כאשר היה מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי שהודה ולא ניהל את משפטו. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

10. במקרה דנן סברה המדינה שמתחם הענישה ההולם לגבי נאשם 1 נע בין 3.5 עד 5.5 שנות מאסר ובהתאמה לנאשם 2 נע בין 21 עד 33 חודשי מאסר.

11. ביחס לעונש בתוך המתחם נטען לגבי הנאשם 1 שיש למקם את העונש בחלקו הבינוני-עליון וחלקו של הנאשם 2 בינוני-תחתון של המתחם.

טיעוני הנאשם 1 לעניין העונש

12. הסנגור הודה שאכן נפגע הערך החברתי של שלמות הגוף, שמירה על החיים ותחושת הביטחון האישי, לצד זאת נטען שלא מדובר בפגיעה ברף גבוה, וזאת מפאת העדר תכנון והתנהלותו של המתלונן שקדמה לאירוע.

13. ההגנה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 6 - 24 חודשי מאסר בפועל.

14. הסנגור אזכר את הפסיקה הבאה:

- ע"פ 5703/22 **משה חיים בן ציון נ' מדינת ישראל** (9.11.22); שם דובר במערער בעל עבר פלילי אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בערכאה הדיונית נקבע מתחם שבין 20 - 50 חודשי מאסר והוטלו 20 חודשי מאסר בפועל. המתחם אושר בערעור, אולם העונש הופחת והועמד על 12 חודשי מאסר בפועל בשל שיקולי צדק, וזאת נוכח קרבה לסייג ההגנה העצמית.

- ע"פ 431/22 **סולימאן ג'בארין נ' מדינת ישראל** (20.11.22); נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, כאשר בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה שנע בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל והושתו 15 חודשי מאסר בפועל. הערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה תוך שנקבע שמדובר בעונש הולם.

- ע"פ 3249/19 **סמארה פיסהיי נ' מדינת ישראל** (5.8.19); נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. דובר בנאשם ומתלונן שבניהם היכרות מוקדמת אשר נפגשו באקראי, החלו להתווכח, והחלו דחיפות הדדיות בעקבותיהן הנאשם נפל על הקרקע והמתלונן הרפה ממנו, ולאחר מכן הנאשם עזב את המקום. דקות לאחר מכן הנאשם חזר למקום עם סכין ודקר את המתלונן בידו ונגרם לו חתך עמוק עם נזק עצבי. נקבע מתחם ענישה שבין 18 - 36 חודשי מאסר ונגזרו 24 חודשי מאסר. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה.

- ת"פ 23649-06-21 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר ליפובסקי** (14.12.21); נאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין הנאשם שהיה מצויד בסכין יפנית לבין המתלונן התגלע ויכוח בנוגע לחוב שחב הנאשם למתלונן. במהלך הוויכוח נטל המתלונן את הטלפון הנייד של הנאשם והתנה השבתו בתשלום החוב. בהמשך הנאשם שלף את הסכין וגרם למתלונן חתך עמוק במותנו השמאלי, החל מאבק שבין השניים במהלכו גרם הנאשם למתלונן חתכים נוספים בצווארו, בזרועו בחזהו ובגבו, כשבתוך כך חבט המתלונן בנאשם באמצעות מקל בשפתו. המתלונן פונה לבית חולים כשהוא מעורפל הכרה. נקבע מתחם ענישה שבין 16 - 36 חודשי מאסר ונגזרו 18 חודשי מאסר.

15. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נטען שהעבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם אלא הייתה תגובה לאלימות קשה שהפעיל המתלונן כלפי נאשם 2. באשר לחלקו היחסי של נאשם 1 בביצוע העבירה, נטען שאין מחלוקת כי נאשם 1 הינו אחראי על האירוע, אך נטען שאינו האחראי הבלעדי. כמו כן, נטען שאין להתעלם מחלקו של המתלונן (בעניין זה הפנה הסנגור לתיק אחר בו הורשע המתלונן בחבלה חמורה כלפי אדם אחר ונטען שהמתלונן לא שינה את דרכיו וממשיך לנהוג באלימות כדרך חיים). כמו כן, הפנה הסנגור לסעיף 40ט(א)(2) לחוק העונשין המנחה להתחשב גם במידת השפעה של האחר על הנאשם בביצוע העבירה.

16. נטען שאין מחלוקת כי למתלונן נגרם נזק הוא נזקק לטיפול רפואי אך נטען שאין מדובר בנזק חמור או תמידי.

17. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען שהנאשם 1 שיתף פעולה בחקירתו ולקח אחריות על מעשיו, נטען שפעל ללא הפעלת שיקול דעת. נטען שלמרות עברו הפלילי המכביד נאשם 1 ניסה בכל כוחו להשתקם לאחר ריצוי המאסר האחרון. הסנגור הצביע על נסיבות חיים קשות של נאשם 1. צוין עוד שהוא שוהה באגף הפרדה ארצית על רקע נתוניו המורכבים.

טיעוני הנאשם 2 לעניין העונש

18. נטען שנאשם 2 הוא יליד רוסיה, גרוש, אב ל-3 ילדים וכי עובר למעצרו התגורר עם בת זוגו ועבד בתחום השיפוצים. כמו כן, תואר שאימו נפטרה לפני שנה.

19. נטען שבעת אירועי כתב האישום הנאשם 2 נקלע למשבר ולמצוקה אישית, עזב את הבית ולמעשה התגורר בשוק כדר רחוב, שם צרך אלכוהול באופן התמכרותי. נטען שזהו מעצרו הראשון של הנאשם 2. לחובתו הרשעה יחידה לפני שנים רבות והוא ניהל אורח חיים נורמטיבי ופרנס את משפחתו עד לאחרונה.

20. נטען שהנאשם 2 הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות בגין מעשיו. נטען שחלקו של הנאשם 2 היה משני באירוע ועל כן הפגיעה בערכים המוגנים הינה נמוכה יחסית ומן הדין להקל עמו באופן משמעותי ביחס לנאשם 1.

21. התבקש להסתפק בתחתית מתחם העונש ההולם ולהסתפק בתקופת מעצרו הממושכת מאז 28.8.22 (8 חודשים ו-22 ימים).

22. הוזכר שנאשם 2 נחבל כתוצאה מתקיפתו על ידי המתלונן באירוע המקדים וכי המתלונן לא הועמד לדין בגין כך. עוד נטען שכתב האישום תוקן באופן מהותי ביחס אליו ויוחס לו סיוע בלבד. מבלי להפחית מאחריותו, נטען שהנאשם 2 למעשה נקלע לאירוע שלא ביוזמתו ובלי כל תכנון מוקדם ולאחר שהותקף על ידי המתלונן קרא לעזרה ולא צפה שהנאשם האחר יעשה שימוש בסכין.

23. הסגור הפנה לפסיקה הבאה:

- ת"פ 18421-07-12 **מדינת ישראל נ' דיניק ואח'** (13.3.13); שם דובר בשני נאשמים כשהאחד הורשע בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין והנאשם השני הורשע בעבירת סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. נקבע שיש להתחשב לקולא באדם שתפקידו משני באירוע האלימות ולעובדה שלא הוא עשה שימוש בסכין. נגזרו עונשים של 30 חודשי מאסר ו-8 חודשים ו-22 ימי מאסר כל נאשם בהתאם לחלקו.

- 46141-05-21 **מדינת ישראל נ' אבו טריף** (12.1.23); באותו מקרה דובר בנאשם שהורשע על פי הדואתו בעבירות של תקיפה סתם וסיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על רקע חשדו של הנאשם כי המתלונן פגע בכבוד בנות משפחתו, פגש במתלונן ריסס אותו בגז פלפל ובהמשך בהתאם לתוכנית מוקדמת הגיעו אחרים ותקפו את המתלונן במוטות ברזל ובעיטות עד שאיבד הכרתו, כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן לחבלות חמורות. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, אולם הוחלט על סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ובסופו של דבר הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין סיוע לחבלה חמורה.

- ת"פ 34785-05-20 **מדינת ישראל נ' זיאמר** (19.5.21); נאשם שהורשע בסיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות וסיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות ובעבירה של החזקת סכין. נטען שבאותו מקרה הגיע הנאשם מאשדוד לירושלים בחיפוש אקטיבי אחר הקורבן במשך זמן מה, ומילט את המבצעים ממקום האירוע כאשר נהג ברכב. צוין שהמבצעים העיקריים נדונו לתקופות בין 24 - 42 חודשי מאסר. ביחס לנאשם נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשים לבין 20 חודשי מאסר בפועל ובסופו של עניין נקבע שתקופת המאסר כתקופת המעצר (תשעה חודשים ושבעיים).

24. לענייננו נטען שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות למשך מספר חודשים ועד ל-10 חודשי מאסר.

25. להצגת היריעה בשלמותה יצוין כי לאחר הדיון הוגשה תעודה רפואית של אשתו של הנאשם 2 ונטען שעל רקע מצבה הבריאותי החמור יש להקל בעונשו.

עמדת הנאשמים

26. נאשם 1 הביע צער על מעשיו ולקח אחריות מלאה, הזכיר את אובדן אביו לפני מספר חודשים וטען עוד שפנה לרשות לשיקום האסיר אך לא זכה לטיפול לו הוא זקוק. נאשם 1 ביקש להתחשב בו על מנת שיוכל להשתקם.

27. נאשם 2 הביע צער על מה שקרה.

28. נאשם 1 בן 43 ולחובתו עבר פלילי מכביד ובכלל זה: הרשעה משנת 2013 בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע ושווד מזוין במסגרתה נידון ל-6 שנות מאסר; הרשעה משנת 2007 בעבירות נשק, שוד מזוין בשני תיקים שונים במסגרתה נידון למאסר של 3 שנים; הרשעה משנת 2003 בגין עבירות נשק, אלימות ורכוש במסגרתה נידון למאסר של שנתיים; ועבירות נוספות משנת 2002 ועד לשנת 1997.

29. נאשם 2 בן 44 ולחובתו הרשעה מיום 31.5.21 בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בגינה הוטל עליו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 3 חודשים למשך שנתיים, כאשר התנאי היה שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף לרבות איומים.

30. נאשם 1 עצור מיום 30.8.22 ונאשם 2 עצור מיום 28.8.22.

31. במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של שמירה על החיים, הביטחון האישי ושלמות הגוף. נוכח העובדה שמדובר בתקיפה שבוצעה באמצעות נשק קר, ריבוי הדקירות והעובדה שהתקיפה הובילה לפגיעות פיזיות משמעותיות במתלונן מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה בינונית-גבוהה.

32. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נתתי משקל לעבודה שהתקיים תכנון מוקדם, נוכח החיפוש אחר המתלונן על רקע האירוע המקדים ובכוונה לפגוע בו. כמו כן, השימוש בנשק קר מהווה נסיבה נוספת לחומרא כאשר אין צורך לחזור ולהדגיש את החומרה של תת-תרבות הסכין בחברה. בנוסף, דובר בארבע דקירות שבוצעו, ובכלל זה שתי דקירות לאזור רגיש - בית החזה, וכן גם דקירה נוספת במותן, כאשר כתוצאה מהפגיעה למתלונן נגרם נזק גופני משמעותי אשר הצריך אשפוז בטיפול נמרץ, כשהנזק שהיה יכול להיגרם לנוכח מיקום הדקירות אף היה יכול להיות חמור מהנזק שנגרם בפועל. הנאשמים היו צריכים לדעת אודות הפסול במעשיהם ולהימנע מהם. בכל הנוגע לחלקם של הנאשמים, נאשם 1 הוא זה שביצע בפועל את הדקירות, אולם הרקע לאירוע הוא העימות הקודם בין המתלונן לבין נאשם 2, כשנאשם 2 הוא שפנה לנאשם 1 וביקש עזרתו כך שעל אף שהוא הורשע רק בעבירת סיוע, חלקו באירוע היה מהותי כשהוא הניע את ההתרחשויות שהובילה לדקירת המתלונן. עוד שקלתי את העובדה שלאירוע קדם עימות בין המתלונן לבין נאשם 2 במהלכו המתלונן היכה את נאשם 2 בפניו, אולם אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשים של הנאשמים, כשהאירוע המקדים תם ונשלם, ונאשם 2 הוא אשר המשיך את האירוע ביוזמתו המלאה.

33. עוד שקלתי את מדיניות הענישה העולה מהפסיקה שהגישו הצדדים, כאשר מדובר בעבירות בהן מנעד ענישה רחב יחסית, כל מקרה ונסיבותיו הייחודיות.

34. בסופו של דבר על רקע האמור לעיל, מתחם הענישה בגין העבירה המושלמת נמצא בין 30 - 60 חודשי מאסר בפועל ומחצית מכך בגין עבירת הסיוע.

35. באשר לגזרת העונש בתוך המתחם, בנוגע לנאשם 1 יש לתת משקל לעובדה שלחובתו עבר פלילי מכביד והוא זה שביצע את הדקירה בפועל. לקולא יש להתחשב בהודאתו המוקדמת וקבלת האחריות שיש בכך, וכן החיסכון בזמן השיפוט.

36. באשר לנאשם 2, שקלתי את הרשעתו הקודמת לחומרא, ולקולא שקלתי את נסיבות חייו המורכבות וכן את הודאתו המוקדמת ואת קבלת האחריות והחיסכון בזמן השיפוט.

37. מכל האמור אני מטיל עונשים כדלקמן:

נאשם 1:

- 40 חודשי מאסר שמהם תנוכה תקופת מעצרו מיום 30.8.22;
- 12 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות מסוג פשע;
- 6 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות מסוג עוון.

נאשם 2:

- 20 חודשי מאסר שמהם תנוכה תקופת מעצרו מיום 28.8.22;
- 6 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות מסוג פשע;
- 3 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות מסוג עוון.
- המאסר על תנאי בת.פ. 11456-03-19 ירוצה בחופף לעונש שהוטל בתיק זה.

כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך 2,500 ₪ עד ליום 31.12.23.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אייר תשפ"ג, 10 מאי 2023, בהעדר הצדדים.